

grimm - škufca
janko in metka
premiera
dne 27. XII. 1955
v kranju

gledališki list
sezona 55/56

št. 5

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE

v Kranju
ne 27. XII. 1952
premiera
enke in metka
grimm - škulca

sezona 55/56
gledališki list

4

9 LEDALISKI LIST

JANKO IN METKA

Grimm - Škofca

JANKO

IN METKA

pravljica igra v treh dejanjih — štirih slikah

Režija: **Vladimir Stiglic**

Koreograf: **Silva Japelj**

Scena: **Saša Kump**

Kostumi: **Alenka-Bartel-Serša**

Glasba: **Viktor Fabjani**

Janko	—	—	—	—	—	—	—	Anka Cigojeva
Metka	—	—	—	—	—	—	—	Marija Krasnikova
Oče, drvar	—	—	—	—	—	—	—	Jože Pristov
Mačeha	—	—	—	—	—	—	—	Neda Sirmnikova
Tonček, mlinarjev sin	—	—	—	—	—	—	—	Gustelj Perne
Stric Jernač, piskrovez	—	—	—	—	—	—	—	Tone Eržen
Boter Slama, slamnato strašilo	—	—	—	—	—	—	—	Mitja Valenčič
Carovnica	—	—	—	—	—	—	—	Helena Skebetova
Babica	—	—	—	—	—	—	—	Julka Mandeljčeva
Andrejček	—	—	—	—	—	—	—	Stane Vertovšek
Vila	—	—	—	—	—	—	—	Angelca Hlebčetova
Skrat	—	—	—	—	—	—	—	Mirko Cegnar
Palček Nagajivček	—	—	—	—	—	—	—	Nada Bavdaževa
Palček učitelj	—	—	—	—	—	—	—	Barbka Koncilja
Palček Cmokec	—	—	—	—	—	—	—	Marjan Dežman
Palček Sladkosnedeč	—	—	—	—	—	—	—	Janina Šinkovec
Palček Storžek	—	—	—	—	—	—	—	Tjaša Šinkovec
Palček Cipek	—	—	—	—	—	—	—	Branko Dežman
Palček Capek	—	—	—	—	—	—	—	Vera Stiglic
Otroci, živalice								

Inspicient: **Tone Dolinar**

Odrski mojster: **Janez Kotlovšek**

Razsvetljava: **Stane Kropar**

Lasuljarka: **Vera Srakarjeva**

Tehnično vodstvo: **Vladimir Stiglic**

Krojaška dela: **Slavko Tavželj**

Šiviljska dela: **Salon »Jakopčič«**

V majhni hišici ob robu velikega gozda sta živela Janko in Metka s skrbnim očetom in sebično mačeho. Otroka sta bila pri mačehi večkrat lačna kot sita. Toda nekega dne je bil oče ob službo. Mačeha je zahtevala od očeta, naj da otroka služiti. Jankov prijatelj Tonček pa je izdal otrokoma njeno namero. Otroka sta se kar sama odpravila od hiše iskat palčka Nagajivčka, o katerem jima je pripovedoval piskrovez Jernač, da rad pomaga vsakomur, ki je v stiski.

Da se ne bi na poti k palčku Nagajivčku izgubila je Janko natrosil na pot belih kamenčkov. Cel dan sta iskala palčka Nagajivčka in ker ga nikakor nista našla, sta sredi temnega gozda vsa utrujena zaspala. Iz sna ju je predramil palček Nagajivček — se znjima malce pošalil in razkazal čuda, ki se gode ponoči v gozdu in končno priklical z ostalimi palčki mesec, da sta otroka lahko speč našla pot domov...

Naslednjega dne sta se Janko in Metka spet odpravila v gozd k palčku Nagajivčku, ki jima je obljubil pomoč. Da bi našla pot domov je Janko nasul na pot drobtinic. Drobтинice so pozobali ptički in otroka nista vedela, ne kod ne kam. V sili jima je pomagal iz zadrege boter Slama. Srečali so tudi piskroveza Jernača, ki je primotovilil iz Lisičje vasi, ta jim je pokazal pot in jih opozoril na čarovnico...

Toda palček ne bi bil palček, če ne bi bil nagajiv. Zasukal je kažipot na križišču in tako so se boter Slama ter Janko in Metka nenadoma znašli pred čudovito hišico iz lecta in sladkarij.

V to hišico ju je kljub botrovemu opozorilu zvabila čarovnica. Janko in Metka sta poslej njena jetnika... Boter Slama se s težavo reši...

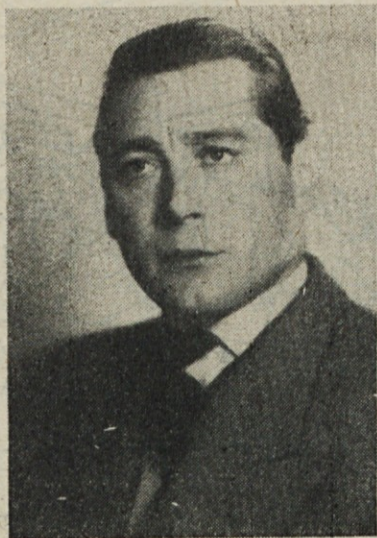

Čarovnica je Janka zaprla v kurnik. Metka pa ji mora trdo delati. Nekega dne se čarovnica domisli, da je napočil čas, ko bo svoja jetnika spekla v peči in ju kot poslastici pojedla. Prebrisana Metka je zvalila čarovnico v past in jo s pomočjo »Slame« pahne v razbeljeno peč. Čarovnica je zgorela. Otroka pa sta se bogata in srečna vrnila nazaj na svoj dom. Tako je palček Nagajivček, pomagal otrokoma v nesreči.

Naše novoletno darilo

Škufčeva pravljiena igra „Janko in Metka“

Oni dan, ko so s prvimi hladnimi vetrovi, pritisnili zimski mrazovi v moj hram, me je nenadoma, kar sredi noči obiskal — Dedek Mraz. Priznati moram, da sem bil malone preplašen: nekaj zavoljo Dedka, še bolj pa zato, ker sem kar vedel, kaj ga je prineslo v gledališče...

Ej, ljubčki! Dedek, to vam je možakar; nisem in nisem ga mogel posaditi v moj stari in oguljeni naslonjač. Dedku je bilo malce nerodno, meni pa nič manj. No, naposled sva kljub zadregi le spregovorila. Povprašal me je, kaj smo pripravili njegovim ljubljencem za Novoletno jelko. Pripovedoval sem mu vse po vrsti: o Bratovščini Sinjega galeba (ki jo gotovo bolje poznate kot on), o Desetnici Alenčici in o Atomski bombi, našega režiserja M. Mikelnja. Zanj se je zelo zanimal (mimogrede sem ga poprosil, naj nam pomaga povečati oder!)

pa bomo lahko ustregli našim in njegovim željam. Dedek namreč meni, da bomo morali dramaturgi poskrbeti tudi za mladino modernejših pravljice, za pravljice tiste vrste, kjer se bodo mladi junaki sami bojevali za srečo, ne da bi jim bila, kar tako meni nič, tebi nič naklonjena zgolj zato, ker so baje dobri... Jaz sem mu sicer ugovarjal, pa ni dosti zaleglo...

»Kaj boste pravzaprav igrali, to mi povejte!« »Janka in Metko« sem nagloma odvrnil. In začuda Dedek Mraz, je postal, kar nekam zadovoljen. »No, no, tudi sto let staro zrno požene nov klas, če je zares zdravo.« Poslovila sva se.

S tem pa je Dedek Mraz povedal prav tisto, kar mislimo tudi mi. Res je, da je zgodba stara več sto let in nemara je malo otrok na svetu, da je ne bi poznali. Napisal jo je nemški pisatelj J. Grimm — tega bo že kar stoštrideset let.

Zato, ker vas dobro poznam, kakšni ste, vam zgodbice o Janku in Metki ne bom pripovedoval, bojim se namreč, da me boste po predstavi prebutali. Pisec igre Saša Skufca je pravljico, malce po svoje zaokrožil. Vi pa tega nikakor ne prenesete. Pa ne bo tako hudo. Iz same pravljice, kakor jo poznate, bi za vaše oči in ušesa težko napisal igro, ki bi vam bila zares všeč. Zato smo povabili k sodelovanju še škrate, palčke, medveda in ježa pa še Botra Slamo, Piskroveza Jernača in Jankovega prijatelja Tončka. Prepričan sem, da jih boste prav tako vzljubili, čim jih boste spoznali. Na palčka Nagajivčka bi bil pa skoraj pozabil, tudi tega iz pravljice ne poznate, pa vendar ni kar si bodi. On je tisti zankar, ki zapleta in odpleta našo igro in bolj zaradi njega,

TRGOVSKO
PODJETJE
ZA' GORENJSKO
NA VELIKO

KOKRA

KRANJ

Galanterija -
manufaktura
na veliko

Preporočamo se za nakup!

„MOTOR“

*Električni
stroji*

*Gasilska
oprema*

Hladilniki

**ŠKOFJA
LOKA**

IZDELUJE:

ELEKTROMOTORJE

ELEKTRIČNE BRUSILNE STROJE

ELEKTRIČNE POLIRNE STROJE

ELEKTRIČNE KROŽNE ŽAGE

GASILSKE ARMATURE

GASILSKE ČRPALKE

ALARMNE SIRENE

HLADILNE NAPRAVE

NAMAKALNE NAPRAVE

nudi:
svoje priznane izdelke v
bombažnih
in staničnih tiskanih
tkaninah v vseh
modnih barvah in deseni.

Naše tkanine
so znane na domačem
in inozemskem tržišču
kot
najkvalitetnejše po izdelavi
in trajnosti.

Naročila solidno
in točno
izvršujemo.

"TISKANINA"

TOVARNA
TISKANEGA BLAGA

Kranj

Telefon: centrala 173, komerciala 175

ISKRA tovarna za elektrotehniko
in fino mehaniko

KRANJ

proizvaja in dobavlja

Vse vrste avtomatskih telefonskih central. / Telefonske aparate — avtomatske namizne, CB namizne, induktorske namizne, poljske prenosne, ter vse rezervne dele. / Električne ure in urne naprave. / Tonske kinoaparature za filme 35 mm in 16 mm. / Električne vrtalne stroje EVS 1 $\varnothing$ 10 mm in EVS 3 $\varnothing$ 32 mm. Električne merilne instrumente — električne števec; instrumente za vgraditev z vrtljivo tuljavo ali z vrtljivim železom — voltmetre, ampermetre, elektrodinamične vatmetre; prenosne instrumente za obrat — voltmetre, ampermetre, vatmetre, merilce ozemljitve, univerzalne instrumente, linijske ommetre, preizkuševalce akumulatorskih celic itd.: precizne laboratorijske instrumente — voltmetre, ampermetre z vrtljivo tuljavo, elektrodinamične vatmetre; instrumente za kontrolo toplote — termoelektrične pirometre; pribor za električne merilne instrumente — tokovne transformatorje, ločene shunte, predupore itd; / Električni avtomobilski pribor — avtodinamne, napetostne regulatorje, starterje, vžigalne tuljave, diname in reflektorje za bicikle. / Selenske usmernike po naročilu. / Instalacijski material — paketa stikala, priključne sponke itd.

kot zaradi mačehe se odpravita otroka v gozd, da bi jima pomagal v nesreči. (Sebična mačeha bi ju rada dala služiti, zato, da bi z očetom, ki je ob službo, lažje živel!) Čeprav je dramatični konflikt zaradi tega precej ublažen, pa je motivacija za njun odhod k palčku Nagajivčku še vedno dovolj utemeljena, če le pomislite na to, kako hudo je tistim otrokom, ki morajo zgodaj zapustiti starše in si že s sedmimi, ali desetimi leti služiti vsakdanji kruh.

Da bi bilo takih otrok čim manj, da bi bilo vsem otrokom na svetu lepo in toplo v okrilju svojih družin, temu smotru je namenjeno novoletno darilo, ki ga mi člani glumaškega rodu poklanjamo za Novoletno jelko otrokom — tudi odraslim — »otrokom«, s »tihim krstom« Skufčeve pravljicne igre, ki jo je tik pred nami krstilo SNG v Trstu.

Rado Jan

Pesem palčka Nagajivčka

Jaz sem palček nagajivček,
tako sem dobil ime,
vedno se okrog potepam,
ker srbijo me pete.

Rad se lažem in nagajam,
res sem pravi pobalin,
priden sem pa le ponoči,
ko v posteljici spim.

Ravnokar je šiba pela,
v zadnjo plat še zdaj žarim,
tepen sem bil za malenkost —
ker pri jedi govorim.

Zdaj poiščem si zabavo,
Glej no! Kdo pa tukaj spi!
Hitro si izmislim šalo,
vem, kako se to stori!

Novoletna koleda

Vsem po vrsti dobro srečo,
dobro srečo, dober prid!
Sreče žlico kar največjo,
zraven volčji apetit,
da bi štruklji šli vam v slast,
da bi zrasli vsaj za glavo,
ej, za glavo brihtno, pravo
tetam, mamicam na čast,
to, velja,
to naj vam koleda da!

Vsem po vrsti, kar kdo hoče!
Čokolade, cukra, fig,
kdor pa se učiti noče,
temu pustih starih knjig
brez platnic, brez vsakih slik,
vsem objokancem brisače,
vsem zamazancem krtače,
vsi, ki kisko se drže,
ti pa figo naj dobe!
To, velja,
to naj jim koleda da!

A Marinka? Kaj pa ta,
kaj naj njej koleda da?
Prav veliko prazno banjo!
Naj se potlej kisa vanjo,
kisa, cmeri, joče plaka
celo večnost — tri sto dni,
naj darov drugačnih čaka,
več kot banjo ne dobi!
To pa naj ji da
ta koleda če velja!

To koledo je napisal za GL Prešernovega
gledališča Tone Pavček

Metkina pesem

Česa ptiček si tako vesel?
O čem si pravkar mi zapel?
Nove si vesel pomladi,
sončka toplega, zelenja,
metuljčkov in čebel šumenja,
rožic pestrih po livadi?

Vsa dežela je vesela,
ker pomlad je spet prišla,
srca vseh so oživela,
sreča je povsod doma.

V srčku mojem ni veselja,
še pomlad ga ne zbudi,
sreča moja v temnem grobu,
z mojo mamico leži.

Botef Slama

Z novo slamo sem nagačen,
prav čvrsto povsod natlačen,
skačem, pojem, se smejim,
se življenja veselim!

Novo spet imam srce,
glavo, roke in noge,
tukaj v glavi bister um,
v sreču slamnatem — pogum!

Vrabce, srake, škorce, kavke,
lastavice, veverice,
polhe, zajce in lisice,
vse požinem v divji dir!

Jankova pesem stričku Mescu

Kje se skrivaš, mesec blede,
da te še na nebu ni?
Če zaspal si, hitro vstani,
lučko svojo nam prižgi.

Striček mesec, lepa hvala,
da si lučko nam prižgal,
še po poti nama sveti,
jutri boš pa dalje spal!

Piskrovez Jernač se predstavi

Dragi boter, zdaj povem vam,
kdo sem, kam me pelje pot:
Gospodar sem svoji koži,
a doma sem prav pövsod!

Že od rojstva sem neroda,
vsi me kličejo — Jernač;
sem učil se za gospoda,
danes reven sem berač!

Kopačnica palčkov

Pesem poskočno
veselo zapojmo!
Naj se razlega če hribe in plan!
Od samega smeha
nihče ne zdeha,
palček ponoči ni nikdar zaspan!

Iz šolskega dnevnika

Zgodilo se je, sam ne vem kdaj in kako. V tistem času je bilo to nekaj nadvse pomembnega in čudovitega. Povedali so nam v šoli (morda prav tako, kakor povedo danes vam), da bo v nedeljo igra in da moramo prinesiti v šolo dva dinarja. Tega, da bo igra, smo bili vsi veseli, kar se da. Z denarjem pa je bilo drugače... Tolažil sem se veskozi s tem, da me bodo morda »spustili zastoj«, ker je pri igri sodelovala tudi moja starejša sestra. Toda še preden je prišla nedelja, mi je sestra posebej zabičala: »Glej se, da mi ne hodiš v dom, ker te zastoj ne bodo pustili!« Da bi prosil mater za dva dinarja mi niti na misel ni prišlo. Vedel sem, da jih nima kje vzeti, kakor bi to rada storila... Odločil sem se, da bom na igro »ušel«.

Prišla je nedelja. Čakal sem, da mi bo sestra dejala, naj ji ponesem jerbas z garderobo. Toda zaman, jerbas je odnesla že na generalko in tako je ta edina spodobna možnost splavala po vodi. Odločil sem se, da bom prišel v dom še preden ga bodo odprli. Za tako misel sta se navdušila tudi moja sošolca! Vedeli smo, da ima ključ hišnica, stara ženica v hiši poleg doma in tudi smo vedeli, da nam ključa kar tako ne bo dala. Izmislili smo si takle načrt:

Eden mora pod pretvezo, da je »nekaj prinesel za igro«, priti v dvorano in odpreti medtem, ko bo šel v zgornje nadstropje okno, da se bomo potem lahko tudi ostali spravili in poskrili po dvorani in balkonu. Razmišljamo, kaj naj bi nesli hišnici za garderobo in se končno odločimo, da bodo to gojzerji sošolca Jožeta, ki je imel že takrat veliko nogo. V bližnjem kozolcu se je Jože moral sezuti, meni pa je žreb določil, da onesem čevlje hišnici, češ, da sem jih prinesel za sestro.

Ze sem bil trdno prepričan, da je naš načrt uspel in v duhu sem že videl pred seboj zastor, kako se odgrinja! Ali se ti ni ženica, ki je vzela čevlje v roke nenadoma nečesa domislila in planila vame:

»Bes te plentaj, saj so še topli!«

»Seveda so topli mati«, hitim pritrjevati ona pa:

»Je že dobro, jih bom že oddala, saj je še dosti časa!«

»Da, da dosti, samo sestra mi je naročila...«

»Nič ti ni naročila, na igro bi rad! Res sem stara in napol slepa, za norca pa me ne boš imel, kajon ti, grdi! Le počakaj, bom že povedala materi!« Potem mi je pred nosom zaloputnila vrata in odšla.

Bilo mi je, da bi se smejal in jokal hkrati. Inako se ti stori, če nekdo pravi, da te bo zatožil materi, zato, ker ti je vzela prijateljeve čevlje!

Fantje, ki so iz daljave opazovali prizor, so se že prepirali med seboj, kdo da je kriv, da Jože nosi nogavice namesto čevljev. Potožil sem jih da ni še vse izgubljeno in da se da priti v dom, tudi po drugi poti. Jože je ob novem načrtu pozabil na čevlje in se vdal v to, da bo nekaj časa bos, kasneje se že kako uredi...

»Če pomisliš, da je bil Tarzan (takrat je bila na svetu »tarzanska mrzlica«) pol življenja brez čevljev, potem to res ni nič hudega« smo tolažili Jožeta, ki je bil korajžen fant in se je vendar le uvoljil...

Počasi se je jelo nočiti. Po dolini se je razpredla tenka plast megle, mi pa smo še vedno čakali v kozolcu. Ko se je docela znočilo, smo se ojunčili. Na čelni strani kulturnega doma pod verando, je bila skozni zid izdelbljena majhna odprtina. Skozi tisto odprtino smo hodili otroci na podstrešje, kjer so bila spravljena vsakovrstna gledališka čuda:

stare muškete, sablje, damaščanke, sulice in helebarde, bodala, meči, bizantinske čelade in vse tisto, kar daje gledališču skrivnostno mikavnost, ki je nima nobena druga umetnost. Vse od cesarskih kron, do be-raskih malh, od škofovskih miter pa do preluknjanega klobuka. Stvari v tem podstrešju, so živele v nekakšnem skrivnostnem tihožitju in kadar sem preživel popoldne sredi te stare ropotije sem imel občutek, ko da se je ves vesoljni svet spremenil v tisto podstrešje, kjer si lahko vse hkrati berač in kralj.

Toda zdaj je bila noč in ponoči imajo vse stvari drug smisel, ko podnevi. Če hočemo priti v dvorano, moramo skozi klet pod odrom in v naši domišljiji so oživelili vsi liki, ki smo jih kdaj koli videli na tem odru in zdelo se nam je, da nas bodo spodaj pod odrom v temi, zdaj in zdaj zgrabili za vrat in po nas bo. Tako smo mislili vsi, le da si tega nismo hoteli priznati. Najkoč-livejša reč pa je bila v tem, kdo bo šel prvi skozi odprtino in kako bomo iz kleti prišli na oder. Odločiti se je bilo treba. Mene je strast najbolj vlekla naprej, čisto vseeno mi je postalo kaj se bo zgodilo. Ves omotičen, sem se povzpел na Jožetov hrbet in se z glavo nizzdol spustil v klet pod odrom. Za mano sta se skobacala še sošolca in zdaj smo bili vsi spodaj v kleti s strahom v kosteh.

Nekaj časa smo molčali kot kuhani raki, saj v temi sploh nismo vedeli kam bi. Na tihem nas je vse pekla vest. Vedeli smo, da bo škandal z čevlji prišel učitelju na uho, da bodo zlomili na nas vse šibe, čeprav si nismo želeli nič drugega, kot to, da bi gledali igro o Miklovi Zali, o kateri so vedeli povedati, da je »najlepša igra, kar jih je«. Ko smo tako mrčali tam spodaj, je po cesti pripeljal avtobus in pramen njegovih žarometov je posvetil sko-

zi luknjo v zidu pod verando. V medlem soju luči se je zasvetil za-pah šepetalčeve omare in trenutek na to smo se znašli vsi trije na odru kljub neprijetnemu občutku, da smo storili nekaj nedovoljenega, smo bili nad vse srečni, da se nam je »podvig« posrečil.

Toda jojmene. V dvoranskih vratih je zašklepel ključ. Prvi igralec je prišel v dom. Planili smo preko odra v stransko sobo. Bilo je pre-pozno. Možakar ki je pravkar vstopil v dvorano skozi glavna vrata je za-slišal ropot za odrom, jo ocvrl za nami in malodane skočil Jožetu, ki je zadnji štrbunknil skozi okno — na glavo. Tekli, da nikoli tega. Čez travnik in cesto, čez potok naprej preko mlakuž, naravnost proti gozdu. Naenkrat sem se zavedel, da tečem pred samim seboj in da »preganjal-ca« že davno ni več nikjer. Nekje v bližini je skovikal sosedov Tone, Jožeta pa ni bilo nikjer, ko da se je v zemljo vdrl...

Začele so se skrbti. Če je mož Jožeta ujel, bo jutri semenj v šoli... Tako nama je bilo nerodno, da sva pozabila na igro in celo na to, da sva vsa mokra od nog do glave. Nisva se še dodobra oddahnila, ko jo prisopihla Jože s čevlji čez ramo.

»Ja, kako pa si prišel do njih?!«

»Tisti, ki vaju je podil, me je zgrešil, jaz pa sem šel povedat hiš-nici, da so neki ljudje vdrli skozi okno v dom. Hišnica je tekla gle-dat, kaj se godi tam zunaj, jaz pa sem ji ta čas izmaknil svoje čevlje izpod peči!«

Poslovili smo se. Domov sem prišel ves pobit in se odpravil spat. Zjutraj, ko sem se odpravil v šolo, sem si oblekel kar troje hlač. In povem vam, nikar ne hodite v gledališče na tak način, sicer boste vse življenje delali pokoro, bolje bo če vprašate po dramaturgu, ki vam bo rade volje kupil listek za sedež v prvi vrsti.

Rado Jan

Prispevek h kroniki

Drešernovega gledališča

17. Golia P.: SNEGULJČICA. — Pravljična igra v devetih slikah. Premiera: 18. novembra 1952 — skupno 15 predstav, vse v Kranju. Režija: Dino Radojević — scena: S. Jovanović, kostumi: Mija Jarčeva — koreograf: V. Laznik, član ljubljanske opere — glasba: Bojan Adamič. Skupen obisk: 5162, povprečen: 344. N. Bavdaževa (Sneguljčica), A. Hlebčetova (Kraljica), Franek Trefalt k. g. (Princ), I. Grašič, k. g. (Lovec), J. Kovačič (Maršal), Fr. Trefalt (Frice), Janez Eržen (Frace), M. Cegnar (1. škrat), L. Štiglic (2. škrat), Pavle Jeločnik (3. škrat), A. Perne (4. škrat), Goetz Rudi (6. škrat), F. Nađžar (7. škrat), Perne G. (5. škrat).

18. N. Krasna — R. Pregarc: DRAGA RUTH. Komedijska igra v dveh dejanjih (šestih slikah). Premiera: 3. januarja 1953 — skupno 16 predstav, vse v Kranju — režija: Dino Radojević, — kostumi: Mija Jarčeva. — Skupen obisk 5258, povprečen: 329. Jela Vajt, k. g. (Sodnik Wilkins), Vera Blanč (Edith Eilkins), Klio Maverjeva (Ruth), Nada Bavdaževa (Miriam), Franek Trefalt k. g. (William), M. Černetova (Martha), M. Dolinar (Albert), Božena Igljeva, k. g. (Dora), Pavle Jeločnik (Harold).

19. Klabund - Župančič: KROG S KREDO. Igra v petih dejanjih, prosto po kitajskem izvirniku. Premiera: 13. januarja 1953 — skupno 9 predstav — vse v Kranju — režija: Slavko Jan, član SNG Ljubljana, k. g. — scena ing. Viktor Molka — kostumi: Mija Jarčeva — glasba: Anton Balatka. Skupen obisk: 2982, povprečen 331. A. Cigojeva (Haitang), Mara Černetova (gospa Cang), Janez Eržen (Cang - Ling), Fr. Trefalt (Tong), Franek Trefalt k. g. (Pao), M. Dolinar (Ma), A. Hlebčetova (Vu-pei), J. Kovačič (Cao), N. Reš k. g. (Ču-ču), Vera Blančeva

(Babica), Pavle Jeločnik (1. kuli), L. Štiglic (2. kuli), J. Pristov (1. vojak), I. Grašič (2. vojak), M. Cegnar (Krčmar), M. Mayr (Pesnik), M. Reš, k. g. (Ceremoniar).

20. M. Gorki — P. Golia: NA DNU. Prizori, Premiera 10. marca 1953 — skupno 10 predstav — doma 8, v SNG Ljubljana 2. režija: Dino Radojević — scena: S. Jovanović, kostumi: Mija Jarčeva. Skupen obisk: 2684, povprečen 269. Fr. Trefalt (Kostiljov), Mara Černetova (Vasilisa), N. Bavdaževa (Nataša), R. Hlešč, k. g. (Medvedjev), J. Pristov (Vaska), M. Cegnar (Klešč), Vera Blančeva (Ana), A. Hlebčetova (Nastja), Klio Maverjeva (Kvašnja), J. Kovačič (Bubnov), N. Reš k. g. (Satin), Janez Eržen (Igralec), M. Dolinar (Baron), Tone Eržen k. g. (Luka), Pavle Jeločnik (Aljoška), M. Mayr (Golšavec), L. Štiglic (Tatar).

21. D. Gervais: ZA STANOVANJE GRE. Razburjenje v štirih dejanjih. Premiera: 31. marca 1953 — skupno 12 predstav, vse v Kranju. Režija: Dino Radojević. Scena: Saša Kump, kostumi: Tanja Bedenkova. Skupen obisk 2607, povprečen: 217. J. Pristov (inženir Tomić), Vera Blančeva (Marija), N. Bavdaževa (Vesna), A. Hlebčetova (Dragica), J. Kovačič (Djuro), Klio Maverjeva (Lia), M. Černetova (Maca), M. Cegnar (Marko), M. Mayr (Upokojevec), I. Šorlijeva (Igralka), M. Dolinar (Referent), M. Kotlovska (Strojepisica), Fr. Trefalt (šef stanovanjskega urada), L. Štiglic (Profesor), Pavle Jeločnik (dostojen gospod).

22. M. Krleža - Josip Vidmar: V AGONIJI. Drama v dveh dejanjih. Premiera 16. aprila 1953 — gostovanje Drame SNG Ljubljana. Skupno sedem predstav. Režija: Bojan Stu-

pica, obnova režije: Vladimir Skrbinšek, kostumi: Sonja Dekleva. — Skupen obisk: 1906, povprečen: 272. Stane Sever (baron Lenbach), Mira Danilova in Sava Severjeva v alternaciji (Labra), V. Skrbinšek (Križovec), Marija Nablocka (grofica Petrovna), M. Dolinar PG (be-rač), N. Bavdaževa PG (Marija).

23. Tennessee Williams — H. Grun: TRAMVAJ POZELENJE. Drama v enajstih prizorih — priera: 16. maja 1953. Skupno 9 predstav. Od tega 7 doma in 2 v Celju. Režija: A. Hieng, k. g. — scena: S. Jovanović — kostumi: Mija Jarčeva — glasba: Bojan Adamič. Skupen obisk 2727, povprečno 303. M. Černetova (Blanche), J. Pristov (Stanley), Klio Maverjeva (Stella), Fr. Trefalt (Mitch), J. Kovačič (Steve), M. Dolinar (Pablo), Vera Blančeva (Eunice), Janez Eržen (inkasant), M. Cegnar (zdravnik), A. Hlebčetova (bolničarka), N. Bavdaževa (Mehikanka).

24. Elmer Rice - H. Grun - ZASAJANA PUNČKA. Komedija v dveh dejanjih (25 slikah). Premiera: 5. junija 1953. Skupno 9 predstav, vse v Kranju. Režija: Dino Radojevič, scena: S. Jovanović, kostumi: Mija Jarčeva, glasba: Bojan Adamič. Skupen obisk: 2229, povprečen: 248. Vera Blančeva (ga. Allerton, Bolničar-

ka, Porzia), Nada Bavdaževa (Georgina), A. Hlebčetova (Miriam, Arabella), Klio Maverjeva (Claire), M. Černetova (gdč. Delehanty), France Trefalt (George Allerton, dr. Percival, ginekolog, sodnik, ravnatelj gledališča, sodnik Billings), J. Kovačič (Jim Lucas), Janez Eržen (Clark, Mehikanec), M. Cegnar (Hend), M. Mayr (Luigi, radijski napovedovalec, 3. Mehikanec), M. Dolinar (drž. pravdnik, Salarino, plačilni), J. Pristov (Zdravnik, Bert, Antonio, Stražnik), Lado Štiglic (2. Mehikanec, natak, biljeter, šofer).

25. S. Zweig - F. Albrecht: VOLPONE. Brezsrčna komed. v treh dejanjih (6 slikah), prosto po Ben Jonsonu. Premiera 26. 6. 1953. Skupno 7 predstav, vse v Kranju. Režija: Dino Radojevič, scena: S. Jovanović, kostumi: S. Bartlova. Skupen obisk: 1894, povprečen 271. Fr. Trefalt (Volpone), J. Eržen (Mosca), L. Štiglic (Voltore), M. Mayr (Corvino), M. Dolinar (Corbaccio), J. Pristov (Leone), M. Cegnar (sodnik), J. Kovačič (poglar sbirrov), Klio Maverjeva (Colomba), A. Hlebčetova (Canina).

Skupno 10 premier, 166 predstav. Gostovanje v SNG Ljubljana 2 predstavi in v Mestnem gledališču v Celju 2 predstavi. Skupen obisk 34210, povprečen 295. Vodstvo gledališča neizpremenjeno.

PG

5